

Прочитането на книгата, дори съ бѣлжкитѣ ѝ, направено отъ дѣдо духовникъ, произвело силно впечатление и до толкова съдържанието ѝ се харесало на хаджи Христо, щото прѣзъ умътъ му прѣминала мисълта да се запази—да не се унищожава тази, макаръ и бунтовна, книга. Изразена тази мисълъ, тя съ видима радостъ и съ истинско щастие била възприета отъ дѣдо духовникъ, въ главата на когото излишно е да се спомѣнува, че сжщата идея отдавна била загнѣздена.

Книгата спасена отъ унищожаване-изгаряне, била задържана отъ дѣдо духовникъ и грижливо запазена на безопасно мѣсто въ метоха до освобождението на България.